

VI. I. 4, 5 Ráma mluví o svém dosažení.

VASIŠTHA pokračoval: Ó Rámo, mysl, rozumová schopnost či pocit ega nemají stejně jako smysly nezávislou inteligenci. Kde tedy přebývá *džíva* a vše, co k němu patří? Měsíc je jen jeden, třebaže zraková vada či odrazy v zrcadlech mohou budit zdání, že jsou Měsíce dva, nebo že je jich dokonce více. Podobně existuje jen jedno jediné Já neboli vnitřní Inteligence, Vědomí, třebaže se v důsledku neklidu způsobeného myšlenkami jeví jako mnohost.

Tak jako končí noc, je-li tma na ústupu, tak končí nevědomost, je-li na ústupu touha po potěšení. Smrtící virus tužby po potěšení lze okamžitě vyléčit magickou formulí, tedy poučením ze svatého textu. Jakmile skončí nevědomost, rozplyne se mysl i se vším, co s ní souvisí, podobně jako se rozkutálí perly z náhrdelníku, dojde-li k přetržení šňůrky, na níž byly perly navlečeny. Ó Rámo, kdo zanechá studia svatých textů, ten si vybral život bídneho červa a spěje k zániku sebe sama.

Ustane-li vítr, zklidní se hladina jezera. Utichne-li nepokoj způsobený nevědomostí, zklidní se oči, bažící dříve po ženách či jiných objektech potěšení. Ó Rámo, dosáhl jsi ustálenosti. Pozorně jsi naslouchal mým slovům a následkem toho byl rozptýlen závoj nevědomosti. Slova rodinného rádce a mentora zapůsobí silně i na obyčejného člověka. Jak by tomu mohlo být jinak u člověka s rozšířeným vnímáním, jako jsi ty?

RÁMA řekl: Pane, vyslechnutím tvých moudrých slov ztratil vnější projevený svět svoji důležitost a moje mysl se ztišila. Spočívám v nejvyšším klidu a míru. Vnímám svět, tak jak je, jako donekonečna se přede mnou rozprostírající neomezené Vědomí. Všechny mé pochyby byly rozptýleny. Jsem oproštěn od přitažlivosti i odporu, ustálen v přirozeném stavu. Jsem šťastný a spokojený. Jsem *svastha*, spočívám v Já. Jsem Ráma, v němž všechny světy nacházejí útočiště. Chvála sobě a chvála tobě. Psychické podmíněnosti a sklony jsou pryč. Mysl vyhasla. Vidím Já jako všechno ve všem. Když vzpomenu na minulost, usmívám se nad tím, jak jsem prožíval pošetilé představy dvojnosti. Děkuji za to, že nektar tvých slov a duchovních rad měl takový účinek. Žiji stále v tomto světě, ale zároveň jsem ve světě světla. Děkuji za paprsky světla vycházející z tvého zářícího srdce ve formě slov nejvyššího poznání. Tady a teď spočívám v nejvyšší blaženosti.